

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 76/15

Λουξεμβούργο, 2 Ιουλίου 2015

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-425/04 RENV Γαλλία κατά
Επιτροπής
και T-444/04 RENV Orange κατά Επιτροπής

**Η προκαταβολή μετόχου την οποία πρότειναν οι γαλλικές αρχές στη France
Télécom, όταν η επιχείρηση αυτή αντιμετώπιζε σοβαρή κρίση, δεν μπορεί να
χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση**

*Το Γενικό Δικαστήριο της ΕΕ ακυρώνει τη σχετική απόφαση της Επιτροπής, με το σκεπτικό ότι δεν
εφαρμόστηκε σωστά το κριτήριο του συνετού ιδιώτη επενδυτή*

Η France Télécom SA, η οποία σήμερα ονομάζεται Orange, συστάθηκε το 1991 υπό μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και, από το 1996, αποτελεί ανώνυμη εταιρία, της οποίας πλειοψηφικός μέτοχος έως το 2002 ήταν το Γαλλικό Δημόσιο. Στις 30 Ιουνίου 2002, το καθαρό χρέος της France Télécom ανερχόταν σε 69,69 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων τα 48,9 δισεκατομμύρια ευρώ αντιστοιχούσαν σε ομολογιακό χρέος εξοφλητέο μεταξύ 2003 και 2005. (CP 48/10)

Δεδομένης της οικονομικής καταστάσεως της France Télécom, ο Γάλλος Υπουργός Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας δήλωσε, σε συνέντευξη που δημοσιεύθηκε στις 12 Ιουλίου 2002 στην εφημερίδα Les Echos τα εξής: « [...]Το Δημόσιο, ως μέτοχος, θα συμπεριφερθεί ως συνετός επενδυτής και αν η France Télécom αντιμετωπίσει δυσκολίες, θα λάβουμε τα απαραίτητα μέτρα [...] Επαναλαμβάνω ότι εάν η France Télécom αντιμετωπίσει προβλήματα χρηματοδότησεως, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει σήμερα, το Δημόσιο θα λάβει τις απαραίτητες αποφάσεις για την αντιμετώπισή τους». Τη δήλωση αυτή ακολούθησαν, στις 13 Σεπτεμβρίου και στις 2 Οκτωβρίου 2002 άλλες δημόσιες δηλώσεις, με τις οποίες παρέχονταν διαβεβαιώσεις για τη στήριξη της France Télécom από τις γαλλικές αρχές.

Στις 4 Δεκεμβρίου 2002, το Γαλλικό Δημόσιο ανακοίνωσε ότι σχεδιάζει να προβεί σε προκαταβολή μετόχου στην επιχείρηση. Το σχέδιο συνίστατο στο άνοιγμα πιστώσεως ύψους 9 δισεκατομμυρίων ευρώ υπό μορφή συμβάσεως προκαταβολής, η δε σχετική πρόταση εστάλη στη France Télécom στις 20 Δεκεμβρίου 2002. Ωστόσο, η πρόταση συμβάσεως δεν έγινε δεκτή ούτε υλοποιήθηκε.

Με απόφαση της 2ας Αυγούστου 2004, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εν λόγω προκαταβολή συνιστά, στο πλαίσιο των δηλώσεων που είχαν πραγματοποιηθεί από τον Ιούλιο του 2002, κρατική ενίσχυση μη συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης. Η Γαλλική Κυβέρνηση, η France Télécom και άλλοι ενδιαφερόμενοι προσέφυγαν τότε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως αυτής της Επιτροπής.

Με την απόφασή του της **21 Μαΐου 2010**¹, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, με το σκεπτικό ότι οι δηλώσεις των γαλλικών αρχών δεν μπορούν να χαρακτηριστούν κρατικές ενισχύσεις, στον βαθμό που δεν συνεπάγονται στην πράξη τη χρήση κρατικών πόρων, παρά το γεγονός ότι η France Télécom αποκόμισε με τον τρόπο αυτό οικονομικό πλεονέκτημα. Εν συνεχεία, ασκήθηκαν αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με απόφαση της **19ης Μαρτίου 2013**², το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, κρίνοντας ότι η υποσχεθείσα προκαταβολή, μολονότι δεν υλοποιήθηκε, εντούτοις

¹ Απόφαση Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις [T-425/04](#), [T-444/04](#), [T-450/04](#) και [T-456/04](#), βλ. Ανακοινωθέν Τύπου [αριθ. 48/10](#) στα αγγλικά).

² Απόφαση Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις [C-399/10 P](#) και [C-401/10 P](#), βλ. Ανακοινωθέν Τύπου [αριθ. 32/13](#)).

παρέσχε στη France Télécom πλεονέκτημα δια κρατικών πόρων, λόγω δυνητικής επιβαρύνσεως του κρατικού προϋπολογισμού. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε οριστικά επί των εξετασθέντων από το Γενικό Δικαστήριο επιχειρημάτων και ανέπεμψε σε αυτό την υπόθεση προκειμένου να εξετάσει τα επιχειρήματα του Γαλλικού Δημοσίου και της France Télécom, επί των οποίων δεν είχε αποφανθεί με την πρώτη απόφασή του.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, ως προς τα επιχειρήματα που δεν είχε εξετάσει με την πρώτη απόφασή του, ότι **η Επιτροπή κακώς χαρακτήρισε ως κρατική ενίσχυση την πρόταση προκαταβολής προς τη France Télécom και ως εκ τούτου ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής.**

Η Γαλλική Κυβέρνηση και η France Télécom υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο της αναλύσεως της περί υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ούτε εκτίμησε ορθώς **το λεγόμενο κριτήριο του «συνετού ιδιώτη επενδυτή»**. Κατ' ουσίαν, με το κριτήριο αυτό εξετάζεται εάν ένας συνετός ιδιώτης επενδυτής, ευρισκόμενος στη θέση του Γαλλικού Δημοσίου, θα προέβαινε σε δηλώσεις στηρίξεως της France Télécom και θα της χορηγούσε προκαταβολή μετόχου, αναλαμβάνοντας μόνος αυτός ένα πολύ σοβαρό οικονομικό κίνδυνο. Το κριτήριο αυτό είναι απαραίτητο για τη διαπίστωση της υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως: συγκεκριμένα, η καταβολή κεφαλαίων από το Δημόσιο σε επιχείρηση υπό περιστάσεις που αντιστοιχούν στις κανονικές συνθήκες της αγοράς δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **η Επιτροπή χαρακτήρισε ως κρατική ενίσχυση την η ανακοίνωση της 4ης Δεκεμβρίου 2002 σε συνδυασμό με την προκαταβολή μετόχου, πράγμα που σημαίνει ότι το κριτήριο του συνετού ιδιώτη επενδυτή πρέπει να εφαρμοστεί επί των δύο αυτών μέτρων και μόνο**. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, ωστόσο, ότι, για να χαρακτηριστεί η πρόταση προκαταβολής μετόχου ως κρατική ενίσχυση, η Επιτροπή εφάρμοσε κατ' ουσίαν τον κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή στις δηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον Ιούλιο του 2002. Η εφαρμογή του κριτηρίου αυτού είναι κατά μείζονα λόγο εσφαλμένη, λαμβανομένου υπόψη ότι η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκή στοιχεία, προκειμένου να εκτιμήσει εάν οι δηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον Ιούλιο του 2002 ενδέχεται να έχουν ως συνέπεια, αυτές καθαυτές, τη χρήση κρατικών πόρων και, ως εκ τούτου, να συνιστούν κρατική ενίσχυση.

Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι **η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να αναλύσει το κριτήριο του συνετού ιδιώτη επενδυτή εντός του χρονικού πλαισίου λήψεως των επίμαχων μέτρων** (ανακοίνωση της 4ης Δεκεμβρίου και πρόταση προκαταβολής μετόχου) **από το Γαλλικό Δημόσιο**, ήτοι τον Δεκέμβριο του 2002. Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Επιτροπή ουσιαστικά στηρίχθηκε στο πλαίσιο που ίσχυε πριν τον Ιούλιο του 2002. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, είναι μιν δυνατόν να ληφθούν υπόψη προγενέστερα περιστατικά και στοιχεία, πλην όμως τα εν λόγω περιστατικά και στοιχεία προσδιορίζουν, αφεαυτών, κατά τρόπο καθοριστικό, το πλαίσιο αναφορά για την εφαρμογή του κριτηρίου του συνετού ιδιώτη επενδυτή. Όσον αφορά, ιδίως, τη δήλωση της 12ης Ιουλίου 2002 (η οποία είναι προγενέστερη της ανακοινώσεως της 4ης Δεκεμβρίου 2002), το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η πρόθεση των γαλλικών αρχών ήταν πραγματική, σοβαρή, συγκεκριμένη και άνευ προϋποθέσεων, ώστε να συνιστά ανάληψη έννομης υποχρεώσεως εκ μέρους τους.

Απαντώντας στο επιχείρημα της Επιτροπής ότι η πρόταση προκαταβολής μετόχου αποτελεί, απλώς, την υλοποίηση προγενέστερων δηλώσεων του Γαλλικού Δημοσίου, το οποίο δεν ενήργησε σύμφωνα με το κριτήριο του συνετού ιδιώτη επενδυτή, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι **οι δηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον Ιούλιο του 2002 δεν περιείχαν καμία προσδοκία για συγκεκριμένη χρηματοοικονομική υποστήριξη όπως αυτή που εν τέλει συγκεκριμενοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2002**. Συγκεκριμένα, οι δηλώσεις αυτές ήταν αόριστες, ασαφείς και υπό αίρεση όσον αφορά τη φύση, το περιεχόμενο και τις προϋποθέσεις της ενδεχόμενης μελλοντικής παρεμβάσεως του Γαλλικού Δημοσίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582